

[Hagen Hagensen]

Jeg skal ganske lade være med at blande mig i den strid, der har været om, hvorvidt den ene eller den anden pøb, eller hvad de nu gjorde. Der var en enkelt ting til, som måske alligevel kan siges, nemlig til hr. Erhard Jakobsens bemærkning om borgerlige stemmer, der ikke arbejder: Gud ved, hvad han egentlig ved om det. Det er jo relativt sjældent, vi har den ære at se hr. Erhard Jakobsen her i tinget, men nu vel, det kan da godt være, at han også har vidst noget om det.

Vi synes nu egentlig, at der er gjort noget for at prøve på at komme igennem med dette. Vi har sammen med venstre arbejdet væsentligt for og har nu fået støtte fra andre til at prøve på at komme igennem med vores forslag om at få ændret den skærpede formuebeskatning. Der skal jeg da sige, at det undrer også mig en lille smule, at hr. Flygaard her kan stå og sige, at det vil man ikke stemme for, når man stort set ord til andet fra hans partis side har fremsat forslag om det, der er vores ændringsforslag nr. 2, som en af de ting, man gerne ville have igennem for at lempe på disse forhold.

Men det væsentlige er spørgsmålet om, hvordan regeringen stiller sig til dette. Den har altså ikke villet tage imod det, som man måtte synes var en rimelig ting, nemlig at få ændret den skærpelse af formueskatten, der har været. Tværtimod har den evnet at få andre til at gå med ind i en yderligere skærpelse, og det er det, der undrer. Jeg erkender – det har jeg gjort før – at der er visse dele af det, man har opnået gennem den aftale, der er indgået, der hjælper nogle, men der er sandelig også nogle, der kommer ud for en skærpelse. Det fremgår af det stykke papir, vi fik forleden dag, som er indgået som bidrag i betænkningen, og hvor man siger, at den nu aftalte ændring af skatteloftsbestemmelsen i nogen grad vil rette op på denne skævhed, idet ændringen indebærer en vis forhøjelse af den samlede indkomst- og formueskat for de omtalte personer. Det er dem, der havde store formuer, og hvor indkomsten var sådan, at det gældende skatteloft på 70 pct. medførte, at forhøjelsen ikke blev opvejet af lempelsen af statsindkomstskatten. Forholdet er altså det, at man vil skærpe det for disse personer, således at man nu vil gennemføre denne forhøjelse på længere sigt. Det er jo ikke noget, der kommer

til at virke særligt for i år, men på længere sigt, og det er det, vi synes er helt ved siden af.

Jeg kan ikke lade være med at gøre en enkelt bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, for jeg har faktisk opfattet hans indlæg den 7. december 1979, sp. 1798, om, at man ville nøjes med regler om, at vi højst kan komme til at betale 70 pct. Nu vel, vi kan sige 74 pct. af indkomsten, nemlig når man lægger de særlige bidrag til. Og så siger han, da vi har vores forslag om en formueskatteændring til behandling – det står i sp. 5405, 19. februar 1980:

»Og når det er sådan, at man hidtil har haft en øvre grænse på ca. 74 pct. for samlede indkomster og formuer, når der er et rimeligt forhold mellem indkomst og afkast, var det så ikke rimeligt, at vi sagde: det må i hvert fald være omkring de 75 pct.?«

Jeg har faktisk troet, at det drejede sig om de samlede skatter, når man ville op på de 75 pct. fra hr. Bernhard Baunsgaards side, men det var det altså ikke. Det skal altså være 79 pct. Man skærper i realiteten skatteloftet med de 5 pct. af indkomsten, og det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt.

Det kunne være fristende, men jeg skal gemme det, at gå i krig med skatteministeren om alle de ting, man nu skal til at prøve at føre ud i livet fra 1980, hvor der bliver et besvær af den anden verden. Det er faktisk noget, vi må overlade til teknikken, det bliver ikke nemt at have med at gøre. Men jeg synes nok, der er grund til at sige, at man ikke helt forstår, hvorfor noget skal rettes i 1980 og noget først i 1981, når selskabsskattekommissionen siger, at alle forhold omkring de unoterede aktier kan ændres uden særlig lovændring, og at man derfor egentlig ønsker det gennemført snarest muligt. Så kunne man vel også gøre disse ting nu. Det var der ikke noget i vejen for.

Samlet vil jeg gerne sige om forslaget, at jeg finder, at det er en skærpelse af en sådan art, at der er grund til at sige, at ingen synes reelt at være fredet for skatteministeren på jagt. Nu har han slået følge med socialministeren, og det er sandelig et kønt safaripar. Af det stakkels vildt, der bliver udsat for deres jagt, er der vel racer og arter, som ikke vil overleve, som er i fare for at uddø, i hvert fald her i vores land, hvis det fortsætter på den måde. Jeg ønsker dem ikke god jagt.